

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ अविदितमितिच्छेदः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अनुग्रहं अवधेन प्रतिज्ञारक्षणं ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ तूवरकः बहुभोजनः ॥ ७३ ॥ तंहन्यामितिस्थाताननस्थास्ये एनसामुक्तोपिकृतप्राय
 एषतेलक्षणोद्देशोमयोद्दिष्टोयथाविधि ॥ यथाधर्मं यथाबुद्धिमयाद्यं वैहितार्थिना ॥ ६६ ॥ एतच्छ्रुत्वा ब्रूहिपार्थयदिवध्योयुधिष्ठिरः ॥ अर्जुन उवाच यथा
 ब्रूयान्महाप्राज्ञो यथा ब्रूयान्महामतिः ॥ ६७ ॥ हितं चैव यथास्माकं तथैतद्वचनं तव ॥ भवान्मातृसमोस्माकं तथापि त्वसमोपि च ॥ ६८ ॥ गतिश्च परमाकृष्णत्व
 मेव च परायणं ॥ न हिते त्रिषु लोकेषु विद्यतेऽविदितं क्वचित् ॥ ६९ ॥ तस्माद्भवान्परं धर्मं वेद सर्वं यथा तथं ॥ अवध्यं पाण्डवं मन्ये धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ ७० ॥ अस्मि
 स्तुममसंकल्पे ब्रूहि किंचिदनुग्रहं ॥ इदं वा परमत्रैव शृणु ह्यस्त्यं विवक्षितं ॥ ७१ ॥ जानासि दाशार्हममव्रतं त्वं यो मां ब्रूयात्कश्चन मानुषेषु ॥ अन्यस्मै त्वंगां डिवंदे
 हि पार्थ त्वत्तोषैर्वावीर्यतो वा विशिष्टः ॥ ७२ ॥ हन्यामहं केशव तं प्रसत्य भीमो हन्यात्तूवरकेति चोक्तः ॥ तन्मे राजा प्रोक्तवांस्ते समक्षं धनुर्देहीत्यसं रुदृष्णि वीर ॥
 ॥ ७३ ॥ तंहन्यां च त्केशव जीवलोके स्थातानाहं कालमप्यल्पमात्रं ॥ ध्यात्वा नूनं त्वेन सा चापि मुक्तो वधं राज्ञो भ्रष्टवीर्यो विचेताः ॥ ७४ ॥ यथा प्रतिज्ञाममलोक
 बुद्धौ भवेत्स त्याधर्मभृतां वरिष्ठ ॥ यथा जीवेत्पाण्डवो हं च कृष्ण तथा बुद्धिदा तुमप्यर्हसि त्वं ॥ ७५ ॥ वासुदेव उवाच राजा श्रांतो विक्षतो दुःखितश्च कर्णेन सं
 ख्ये निशितैर्बाणसंघैः ॥ यश्चानिशंसूतपुत्रेण वीरशरैर्भृशं ताडितो युध्यमानः ॥ ७६ ॥ अतस्त्वमेतेन सरोषमुक्तो दुःखान्वितेनेदमयुक्तरूपं ॥ अकोपितो त्येष यदि
 स्म संख्ये कर्णेन हन्यादिति चाब्रवीत्सः ॥ ७७ ॥ जानाति तं पाण्डव एष चापि पापलोके कर्णमसत्यमन्यैः ॥ ततस्त्वमुक्तो भृशरोपितेन राज्ञा समक्षं परुषाणि पार्थ ॥
 ॥ ७८ ॥ नित्योद्युक्ते स तं चाप्रसत्ये कर्णेन दूतं त्यद्वरणे निबद्धं ॥ तस्मिन्हृते कुरवो निर्जिताः स्युरेवं बुद्धिः पार्थिवे धर्मपुत्रे ॥ ७९ ॥ ततो वधं नार्हति धर्मपुत्रस्त्वया प्रति
 ज्ञा जर्जुन पालनीया ॥ जीवन्नयं येन मृतो भवेद्दितन्मे निबोधे हतवानुरूपं ॥ ८० ॥ यदा मानं लभते मानं नार्हति तदा स वै जीवति जीवलोके ॥ यदा वमानं लभते महान्तं
 तदा जीवन्मृत इत्युच्यते सः ॥ ८१ ॥ संमानितः पार्थिवो यस्य सदैव त्वया च भीमेन तथा यमाभ्यां ॥ वृद्धैश्च लोके पुरुषैश्च शूरैस्तस्यापमानं कलया प्रयुंक्ष्व ॥ ८२ ॥ त्व
 मित्यत्र भवंतं हि ब्रूहि पार्थ युधिष्ठिरं ॥ त्वमित्युक्तो हि निहतो गुरुर्भवति भारत ॥ ८३ ॥ एवमाचर कौंतेय धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ अधर्मयुक्तं संयोगं कुरुष्वैनं कुरुद्वह ॥ ८४ ॥
 श्रितोपि मस्थास्ये इत्यर्थः ॥ किं कृत्वा राज्ञो वधं ध्यात्वा ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ समक्षं आवयोरिति शेषः ॥ ७८ ॥ कर्णे पणीकृते दूतं युद्धरूपं ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अत्र भवंतं मान्यं
 त्वमिति ब्रूहि तावतैव तद्वधः कृतो भवतीत्यर्थः ॥ ८३ ॥ एवं पूज्यावमानरूपं संयोगं आत्मनानुष्ठितं कुरुष्व ॥ ८४ ॥